

TRETTIONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 25 OKTOBER

Läsning

Rom 8:12-17

Vi har skyldigheter men inte mot köttet, inte att leva efter vår köttsliga natur. Om ni lever på det sättet kommer ni att dö, men om ni med ande dödar kroppens gärningar skall ni leva. Alla som leds av ande från Gud är Guds söner. Ni har inte fått en ande som gör er till slavar så att ni måste leva i fruktan igen; ni har fått en ande som ger söners rätt så att vi kan ropa: »Abba! Fader!« Anden själv vittnar tillsammans med vår ande om att vi är Guds barn. Men är vi barn, då är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, om vi delar hans lidande för att också få dela hans härlighet.

Responsoriepsalm

Ps 68:2, 4, 6-7ab, 20-21 (R. 21a)

R. Vår Gud är den Gud som vinner seger.

Gud står upp, hans fiender skingras,
och de som hatar honom flyr för hans ansikte.
Men de rättfärdiga är glada,
de fröjdar sig inför Gud och jublar i glädje. R.

De faderlösas fader och änkors försvarare,
Gud i sin heliga boning.
Gud hjälper de ensamma till ett hem
och för de fångna ut till lycka. R.

Lovad vare Herren dag efter dag!
Han bär oss, Gud ger oss seger.
Vår Gud är den Gud som vinner seger,
och hos Herren finns räddning från döden. R.

Halleluja

Jfr Joh 17:17

V. Helga oss genom sanningen,
ditt ord är sanning.

Evangelium

Luk 13:10-17

En gång undervisade Jesus i en synagoga på sabbaten. Där fanns en kvinna som hade plågats av en sjukdomsande i arton år. Hon var krokryggig och kunde inte räta på sig. När Jesus fick se henne, kallade han på henne och sade: »Kvinna, du är fri från din sjukdom«, och så lade han sina händer på henne. Genast kunde hon räta på sig, och hon prisade Gud. Men synagogföreståndaren, som förargade sig över att Jesus

botade på sabbaten, sade till folket: »Det finns sex dagar då man skall arbeta. På dem kan ni komma och bli botade, men inte under sabbaten.« Herren svarade honom: »Hycklare, finns det någon av er som inte löser sin oxe eller åsna från krubban också på sabbaten och leder ut och vattnar den? Men här är en Abrahams dotter som Satan har hållit bunden i arton år. Skulle hon inte få lösas från sin boja på sabbaten?« Dessa ord kom alla hans motståndare att skämmas, men folket glädde sig över allt det underbara som han gjorde.

TISDAG DEN 26 OKTOBER

Läsning

Rom 8:18–25

Våra lidanden i denna tid betyder ingenting mot den härlighet som skall uppenbaras och bli vår. Ty skapelsen väntar otåligt på att Guds söner skall uppenbaras. Allt skapat har lagts under tomhetens välde, inte av egen vilja utan på grund av honom som vållade det, men med hopp om att också skapelsen skall befrias ur sitt slaveri under förgängelsen och nå den frihet som Guds barn får när de förhärligas.

Vi vet att hela skapelsen ännu ropar som i födslovåndor. Och till och med vi, som har fått Anden som en första gåva, också vi ropar i vår väntan på att Gud skall göra oss till söner och befria vår kropp. I hoppet är vi räddade – ett hopp som man ser uppfyllt är inte något hopp, vem hoppas på det han redan ser? Men om vi hoppas på det vi inte ser, då väntar vi uthålligt.

Responsoriepsalm

Ps 126:1–6 (R. 3a)

R. Herren gjorde stora ting med oss.

När Herren åter upprättade Sion,
då var allt som om vi drömde:
vi skrattade, vi sjöng av glädje,
och jublet steg från våra läppar. R.

Då sade man bland folken:
»Herren har gjort stora ting med dem!«
Ja, Herren gjorde stora ting med oss,
och därför var vi glada. R.

Herre, upprätta oss åter,
liksom du ger liv på nytt åt strömmarna i Negev.
De som sår under tårar
skall skörda med jubel. R.

Gråtande går de och sår sin säd,
jublande kommer de och bär sina kärvar. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium

Luk 13:18–21

Vid den tiden sade Jesus: »Vad är då Guds rike likt? Vad skall jag jämföra det med? Det är som ett senapskorn som en man sätter i sin trädgård. Det växer och blir till ett träd, och himlens fåglar bygger bo bland grenarna.«

Vidare sade han: »Vad skall jag jämföra Guds rike med? Det är som en surdeg som en kvinna arbetar in i tre mått mjöl; till slut blir alltsammans syrat.«

ONSDAG DEN 27 OKTOBER

Läsning

Rom 8:26–30

Anden stöder oss i vår svaghet. Vi vet ju inte hur vår bön egentligen bör vara, men Anden vädjar för oss med rop utan ord, och han som utforskar våra hjärtan vet vad Anden menar, eftersom Anden vädjar för de heliga så som Gud vill.

Vi vet att Gud på allt sätt hjälper dem som älskar honom att nå det goda, dem som han har kallat efter sin plan. Ty dem han i förväg har utvalt har han också bestämt till att formas efter hans sons bild, så att denne skulle vara den förstfödde bland många bröder. Dem han i förväg har utsett har han också kallat, och dem han har kallat har han också gjort rättfärdiga, och dem han har gjort rättfärdiga, dem har han också skänkt sin härlighet.

Responsoriepsalm

Ps 13:4–6 (R. 6a)

R. Herre, jag förtröstar på din nåd.

Se på mig, svara mig, Herre, min Gud.

Upplys mina ögon, så att jag inte somnar in i döden.

Låt inte min fiende säga: »Jag blev honom för stark«,

låt inte mina ovänner jubla, när jag vacklar. R.

Jag förtröstar på din nåd,

mitt hjärta jublar, ty du räddar mig.

Jag vill sjunga till Herrens ära,

ty han har gjort väl mot mig. R.

Halleluja

Jfr 2 Thess 2:14

V. Gud har kallat oss genom evangeliet,
för att vi skall vinna Jesu Kristi härlighet.

Vid den tiden gick Jesus genom städer och byar och undervisade på sin väg mot Jerusalem. Någon frågade honom: »Herre, är det bara några få som blir räddade?« Han sade till dem: »Kämpa för att komma in genom den trånga porten. Jag säger er: många skall försöka ta sig in men inte lyckas. När väl husets herre har stigit upp och låst porten och ni blir stående utanför och bultar och säger: Herre, öppna för oss! så kommer han att svara: Jag vet inte vilka ni är. Då säger ni: Vi har ätit och druckit tillsammans med dig, och du har undervisat på våra gator. Han skall svara: Jag vet inte vilka ni är. Bort härifrån, alla ni orättens hantlangare. — Där skall ni gråta och skära tänder, när ni får se Abraham och Isak och Jakob och alla profeterna vara i Guds rike medan ni själva blir utdrivna. Och människor skall komma från öster och väster och från norr och söder och ligga till bords i Guds rike. Och då skall sådana som är sist bli först, och sådana som är först skall bli sist.«

TORSDAG DEN 28 OKTOBER

S:T SIMON OCH S:T JUDAS, APOSTLAR
Fest

Läsning

Ef 2:19–22

Ni är inte längre gäster och främlingar utan äger samma medborgarskap som de heliga och har ert hem hos Gud. Ni har fogats in i den byggnad som har apostlarna och profeterna till grund och Kristus Jesus själv till hörnsten. Genom honom hålls hela byggnaden ihop och växer upp till ett heligt tempel i Herren; genom honom fogas också ni samman till en andlig boning åt Gud.

Responsoriepsalm

Ps 19:2–5 (R. jfr 5)

R. Deras ord går ut över hela jorden.

Himlarna förtäljer Guds ära,
och fästet förkunnar hans händers verk.
Den ena dagen talar om det till den andra,
och den ena natten kungör det för den andra.
Det är ej ett tal eller språk vars ljud inte hörs.
De sträcker sig ut över hela jorden,
och deras ord går till världens ändar. R.

Halleluja

V. O Gud, vi lovar dig. O Herre, vi bekänner dig.
Dig prisar apostlarnas saliga kör.

Evangelium

Luk 6:12–19

Vid den tiden gick Jesus upp på berget för att be, och natten igenom bad han till Gud. När det blev dag samlade han sina lärjungar, och bland dem valde han ut tolv, som han kallade apostlar: Simon, som han också gav namnet Petrus, och hans bror Andreas, Jakob, Johannes, Filippos, Bartolomaios, Matteus, Tomas, Alfaios son Jakob, Simon, som kallades seloten, Jakobs son Judas och Judas Iskariot, han som blev förrädare.

Sedan gick han ner tillsammans med dem och stannade på ett ställe på slätten. Där var en mängd lärjungar till honom, och en stor folkmassa från hela Judeen och Jerusalem och från kustlandet vid Tyros och Sidon hade kommit för att lyssna på honom och få sina sjukdomar botade. De som plågades av orena andar blev hjälpta, och hela hopen försökte röra vid honom, ty det gick ut kraft från honom, och han botade alla.

FREDAG DEN 29 OKTOBER

Läsning

Rom 9:1-5

Jag talar sanning i Kristus, jag ljuger inte. Den helige Ande låter även mitt samvete bestyrka det, ty jag är fylld av sorg, och mitt hjärta plågas ständigt. Jag skulle önska att jag själv fördömdes och skildes från Kristus, om det kunde hjälpa mina bröder och stamfränder. De är ju israeliterna, som har fått söners rätt, härligheten, förbunden, lagen, gudstjänsten och löftena, de har fäderna, och från dem kommer Kristus som människa, han som är över allting, Gud, välsignad i evighet, amen.

Responsoriepsalm

Ps 147:12-15, 19-20 (R. 12a)

R. Jerusalem, prisa Herren.

Jerusalem, prisa Herren,
Sion, lova din Gud.

Han har gjort bommarna för dina portar fasta,
han har välsignat dina söner. R.

Han skaffar dina gränser fred,
han mättar dig med bästa vete.

Han sänder ut sitt ord över jorden,
hans befallning skyndar iväg med hast. R.

Han har förkunnat för Jakob sitt ord,
för Israel sina stadgar och bud.

Så har han inte gjort för något främmande folk,
och hans bud, dem känner de inte. R.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.

Jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Luk 14:1-6

En sabbat var Jesus bjuden på måltid hos en farisé som var med i rådet, och man iakttog honom noga. Då stod det framför honom en man som led av vatten i kroppen. Jesus vände sig till de laglärda och fariseerna och sade: »Är det tillåtet att bota sjuka på sabbaten eller inte?» Men de teg. Då rörde han vid mannen och gjorde honom frisk och lät honom sedan gå. Och han sade till dem: »Om någon av er har en son eller en oxe som faller ner i en brunn, drar han då inte genast upp dem, även om det är sabbat?» Det kunde de inte svara på.

LÖRDAG DEN 30 OKTOBER

Läsning

Rom 11:1-2, 11-12, 25-29

Jag frågar då: kanske Gud har förskjutit sitt folk? Visst inte. Jag är ju själv israelit, ättling till Abraham och av Benjamins stam. Gud har inte förskjutit sitt folk, som han en gång har utvalt. Ni vet ju vad skriften säger i berättelsen om Elia, då han anklagar Israel inför Gud.

Jag frågar då: kanske snavade de för att de skulle falla? Visst inte. Men när de föll blev det till räddning för hedningarna, för att detta skulle sporra deras egen avund. Om deras fall gav världen rikedom och deras nederlag gav hedningarna rikedom, vad skall då inte deras fulla styrka ge?

Bröder, för att ni inte skall förlita er på ert eget förstånd vill jag att ni skall känna till denna hemlighet. En del av israeliterna är förstockade och skall förbli det tills hedningarna i fullt antal har nått målet. Men då skall hela Israel bli räddat, som det står skrivet: *Från Sion skall befriaren komma och ta bort all synd från Jakob. Och detta mitt förbund med dem betyder att jag lyfter av dem deras synder.*

Ser man till evangeliet är de Guds fiender, för er skull. Ser man till utkorelsen är de hans älskade, för fädernas skull. Gud tar inte tillbaka sina gåvor och sin kallelse.

Responsoriepsalm

Ps 94:12-13a, 14-15, 17-18 (R. 14a)

R. Herren överger inte sitt folk.

Salig den man som du, Herre, undervisar
och som du lär genom din lag;
du bevarar honom för olyckor. R.

Herren förskjuter inte sitt folk,
han överger inte sin arvedel.
Nej, rättfärdighet skall åter gälla i rätten,
och alla rättsinniga skall hålla sig till den. R.

Om inte Herren vore min hjälp,

så bodde jag snart i det tysta.
När jag tänker: »Min fot vacklar«,
Herre, då stöder mig din nåd. R.

Halleluja

Matt 11:29ab

V. Ta på er mitt ok och lär av mig säger Herren,
som har ett mildt och ödmjukt hjärta.

Evangelium

Luk 14:1,7-11

En sabbat var Jesus bjuden på måltid hos en farisé som var med i rådet, och man iakttog honom noga. När han märkte hur gästerna försökte få de främsta platserna vid bordet, gav han dem en liknelse: »När du är bjuden på bröllop, slå dig då inte ner överst vid bordet. Kanske någon av de andra gästerna är mer ansedd än du och värden kommer och säger: Ge honom din plats. Då får du skämmas när du måste flytta dig längst ner. Nej, när du är bjuden, gå då genast och ta den nedersta platsen, så att värden säger till dig när han kommer: Käre vän, flytta dig längre upp. Då blir du hedrad inför alla dina medgäster. Den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, och den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.«

TRETTIOFÖRSTA SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 31 OKTOBER

Första läsningen

5 Mos 6:2-6

Mose talade till folket och sade: »Om du fruktar Herren, din Gud, du liksom dina barn och barnbarn, och i hela ditt liv följer alla hans stadgar och bud som jag ger dig, så kommer du att leva länge. Du skall lyssna, Israel, och följa dem troget, så att det går dig väl och ni blir mycket talrika, så som Herren, dina fäders Gud, har lovat dig – ett land som flödar av mjölk och honung.

Hör, Israel! Herren är vår Gud, Herren är en. Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, med hela din själ och med all din kraft. Dessa ord som jag i dag ger dig skall du lägga på hjärtat.«

Responsoriepsalm

Ps 18:2-4, 47, 51ab (R. 2)

*När responsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 617**. När den läses används följande text:*

R. Jag har dig kär, Herre, min styrka.

Jag har dig kär, Herre, min styrka,
Herre, min klippa, min borg och min räddare,
min Gud, berget som är min tillflykt,
min sköld och mitt starka värn, min fristad. R.

Till Herren, den högtlovade, ropade jag,

och jag blev räddad från mina fiender.
Herren lever! Lovad vare han, min klippta,
och upphöjd min Gud, min räddare. R.

Stora segrar skänker Herren åt sin konung,
han handlar trofast mot sin smorde. R.

Andra läsningen

Heb 7:23–28

Prästerna i det gamla förbundet har blivit fler och fler därför att döden satte en gräns för deras tjänst. Men eftersom han är till i evighet behåller han för alltid sitt prästämbete. Så kan han också nu och för all framtid rädda dem som nalkas Gud genom honom, eftersom han alltid lever och kan vädja för dem.

En sådan överstepräst var det vi behövde: en som är helig, oskyldig, obefläckad, skild från syndare, upphöjd över himlarna. Han måste inte som de andra översteprästerna dagligen offra först för sina egna synder och sedan för folkets. Det gjorde han en gång för alla när han offrade sig själv. Lagen förordnar överstepräster med mänskliga svagheter, men den ed som avlöser lagen har insatt en som är son och har nått evig fullkomlighet.

Halleluja

Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min Fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom och stanna hos honom.

Evangelium

Mark 12:28b–34

Vid den tiden kom en av de skriftlärda fram och frågade Jesus: »Vilket är det viktigaste budet av alla?» Jesus svarade: »Viktigast är detta: *Hör, Israel, Herren vår Gud är den ende Herren, och du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft.* Sedan kommer detta: *Du skall älska din nästa som dig själv.* Något större bud än dessa finns inte.« Den skriftlärde sade: »Du har rätt, mästare! Det är som du säger: han är den ende, det finns ingen annan än han. Att älska honom av hela sitt hjärta, av hela sitt förstånd och av hela sin kraft och att älska sin nästa som sig själv, det är mer än alla brännoffer och andra offer.« När Jesus hörde att mannen svarade klokt sade han: »Du har inte långt till Guds rike.« Sedan vågade ingen fråga honom mera.